

## **Dr. Frankó Károly: Dr. Szilágyi Ferenc járási tisztiorvos**

Gyomán született 1889. szeptember 19-én. Édesapja Szilágyi Ferenc gazdálkodó, aki egy időben bíró is volt Gyomán. Édesanyja Bíró Eszter volt, aki minden erejével és komoly anyagiakkal is segített két fiát a továbbtanulásban. Így mindkét fiúból – Ferencből és Istvánból – orvos lett.

Ferenc, miután Mezőtúron kitűnően leérettségizett, a Pázmány Péter Tudományegyetem orvosi karán tanult tovább. Ötödéves gyakorló orvosjelölt volt, amikor kitört az első világháború. Öccsével együtt az orosz fronton hadifogságba esett. A forradalom alatt az orvoshiány miatt hat és fél évig a jekatyerinburgi kórházban orvosként alkalmazták. Hazatérve, 1922. február 14-én kapta meg az orvosi diplomáját, majd fogszakorvosi és tisztiorvosi képesítést szerzett. 1922-től magánorvos.

1924-ben községi ügyvezető orvos, 1930-ban pedig járási tisztiorvos lett Gyomán. Rendelője induláskor a Máday patika épületében volt. Ekkor még szülei házánál fogatot is tartott tanyai útjaihoz. Később kerékpárral látogatta betegeit. Családot alapított, megvásárolta a Kossuth utca 8. sz. házat ott rendelt és ott is lakott. Felesége N. Szűcs Irén volt. Három gyermekük született: Irén, Ferenc és Ilona. Magas, jó kiállítású termetét édesapjától örökölte. A rendszeretet, a rendszeresség életeleme volt. Könyvei, iratai, orvosi eszközei katonás rendben sorakoztak íróasztalán. Inkább visszahúzódó ember látszatát keltette, de az egyszerű emberek között nagyon jól érezte magát. Szeretete a zenét és sokat is olvasott, főként földrajzi és természetrajzi műveket. Pártoló tb. tagja volt a Magyar Földrajzi Társaságnak.

Lelkiismeretes munkája és méltányos díjai miatt nagyon népszerű orvos volt. A második világháború alatt – mivel akkor két orvos maradt a községben: Sallai László és Szilágyi Ferenc – általános orvosként is és fogorvosként is újból működött. Kiváló orosz nyelvtudásával a gyomai orosz parancsnokságon gyakran látott el tolmácsolási feladatokat. Számos orosz nyelvű kérvényt írt hadifogságban lévő, vagy a „malenkij robot”-ba hurcolt gyomaiak érdekében.

1948-ban agyérgörcs rokkantotta meg egészségét, s rosszulletei visszatértek. 1953-ban rokkantsági nyugdíjjal volt kénytelen megválni hivatalától és feleségével gyerekeikhez, Budapestre költözött. Ott hunyt el 1960. április 23-án. A Farkasréti temetőben van eltemetve. Harmincegy éven keresztül gyógyította a gyomai betegeket.

*Megjelent: Új Gyomaendródi Hírlap. 2009. július. p. 3.*